

SCR

సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

414

మొహమ్మద్ గౌస్

వర్రెస్

స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్ర

1956

నవంబర్ 29

[ఎస్. ఆర్. దాస్ సి. జె, భగవతి, వెంకటరామ అయ్యర్,

బి. పి. సిన్హా మరియు ఎస్. కె. దాస్ న్యాయమూర్తులు]

ప్రభుత్వం - ఉద్యోగి - న్యాయాధికారి - క్రమశిక్షణ కార్యవ్యవహారాలు - అభియోగాలపై విచారణ -
 హైకోర్టు అధికార పరిధి - తాత్కాలిక తొలగింపు ఉత్తర్వులు ప్రభుత్వం తుది ఉత్తర్వులు అందేవరకు నిలిపి
 వేయబడినది - హైకోర్టు అధికారం - భారత రాజ్యాంగం , అధికారణ 3II- మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్
 (వర్గీకరణ, నియంత్రణ మరియు అప్పీలు) నియమాలు , 13, I7(e) - మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్
 (క్రమశిక్షణా చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు , 1948 ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణా చర్యల
 ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు , 1953, ఆర్. 4 (I)(a).

అప్పీలుదారు సంబంధిత తేదీలలో , మసులిపట్నం మరియు అమలాపురంలో సబార్డినేట్
 న్యాయమూర్తిగా నియమించబడినారు. అతనిపై లంచం మరియు అధికారిక విధుల నిర్వహణలో తీవ్ర
 అవకతవకలకు పాల్పడ్డారని , హైకోర్టు న్యాయమూర్తులలో ఒకరి ద్వారా విచారణ జరిపి ఆగస్టు 20,
 1953, మరియు నవంబర్ 10, 1953 తేదీలలో అతను నివేదికలను పంపారు. నివేదికల ఆధారంగా
 హైకోర్టు వారు , జనవరి 25, 1954 న అప్పీలుదారుని లంచం మరియు అధికారిక విధుల నిర్వహణలో
 తీవ్ర అవకతవకలకు పాల్పడినందుకు ఉద్యోగం నుండి తొలగించవలెను, మరియు జనవరి 28, 1954న,
 తదుపరి ఉత్తర్వులు వచ్చే వరకు తాత్కాలికంగా తొలగించారు. అప్పీలుదారు భారత రాజ్యాంగంలోని

అధికరణ 226, కింద తాత్కాలిక తొలగింపు ఉత్తర్వులు రద్దును కోరుతూ హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. రద్దుచేయుటకు గల కారణాలు (1) ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణా చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు, 1953, ఆర్. 4 (I)(a) కింద, ప్రభుత్వ ఉద్యోగి ప్రవర్తనను విచారణ చేయుటకు, ఉద్యోగి యొక్క నెలవారీ జీతం రూ. 150 మరియు అంతకంటే ఎక్కువ ఉన్నట్లయితే , ప్రభుత్వంచే నియమించబడిన ట్రిబ్యూనల్ ద్వారా మాత్రమే విచారణ చేయబడుతుంది మరియు ఆ నియమం అక్టోబరు 1, 1953 నుండి అమలులోనికి వచ్చినది. జనవరి 28, 1954 నాటి హైకోర్టు వారి ఉత్తర్వులకు అధికార పరిధిలేదు మరియు (2) ఆ ఉత్తర్వులు భారత రాజ్యాంగం అధికారణ 311 కు విరుద్ధంగా ఉన్నది. ఈ తీర్పు పై అప్పీలుకు వెళ్లడంతో హైకోర్టు ఆ దరఖాస్తును కొట్టివేసినది.

నిర్ణయించబడినది, (1) ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణా చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు , 1953, ఏప్రిల్ 11, 1955 నాటి, ఆర్. 4 యొక్క సవరణ దృష్ట్యా , పూర్వం నుండి వర్తించేటట్టు మినహాయించి, న్యాయ అధికారుల ప్రవర్తనపై సంబంధించి ట్రిబ్యూనల్ అధికార పరిధి యొక్క విచారణలను జనవరి 28, 1954 నాటి మద్రాసు హైకోర్టు యొక్క ఆదేశమును ప్రశ్నించుటకు వీలులేదు.

(2) రాజ్యాంగంలోని అధికారణ 311 ప్రకారం, తాత్కాలిక తొలగింపు విచారణ నిలుపుదలలో ఉన్నప్పుడు, తుది ఉత్తర్వులు పూర్తిగా తొలగించడం కానీ లేదా తీసివేయడం కానీ ఇందులో ఏదోవొకటి జరగవచ్చు.

(3) మద్రాసు సివిల్ సర్వీసెస్లో (వర్గీకరణ, నియంత్రణ మరియు అప్పీల్) నియమాలు , నియమం 13 క్రింద, తీవ్రమైన అభియోగాలపై విచారణ నిలుపుదలలో ఉన్నప్పుడు నియమం 17 (e) అనుసరించి రాష్ట్ర న్యాయవ్యవస్థ సభ్యులకు వ్యతిరేకంగా హైకోర్టు వారు తాత్కాలిక తొలగింపు ఉత్తర్వులను ఇచ్చే అధికారం ఉన్నది.

సివిల్ అప్పీల్, అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 133 ఆఫ్ 1955.

1954 నాటి రిట్ పిటిషన్ నం. 342లో ఆంధ్రా హైకోర్టు యొక్క నవంబర్ 19, 1954 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక అనుమతి పై అప్పీల్ చేయబడినది.

అప్పీలుదారు కోసం ఎన్. సి. చటర్జీ, ఎం.ఎస్.కె.శాస్త్రి మరియు సర్దార్ బహదూర్.

ప్రతివాది కోసం పోరస్ ఎ. మెహతా, టి.వి.ఆర్.తాతాచారి మరియు టి.ఎం.సేన్.

1956, నవంబర్ 29న కోర్టు తీర్పును వెలువరించిన వారు,

వెంకటరామ అయ్యర్ జె.- అప్పీలుదారుని 1935లో జిల్లా మున్సిఫ్ గా మద్రాస్ ప్రాంతీయ జ్యూడిషియల్ సర్వీస్ లో నియమించారు. 1949లో అతను సబార్డినేట్ జడ్జిగా పదోన్నతి పొందాడు మరియు జూన్ 19న 1950లో కృష్ణా జిల్లా మసులీపట్నం సబార్డినేట్ జడ్జిగా నియమితులయ్యారు. అతను ప్రయత్నించిన దావాలలో 1946 యొక్క OS నంబర్ 95 మరియు 1949 యొక్క OS నంబర్ 24 అనుసంధానించబడి ఉన్నాయి మరియు జూలై 27, 1950న అందులో వాదనలు వినిపించబడ్డాయి మరియు తీర్పు రిజర్వ్ చేయబడింది. ఆగస్టు 22, 1950న, తీర్పు ఇంకా పెండింగ్ లో ఉండగా, రెండు దావాలలో ఐదవ ప్రతివాదిగా ఉన్న లింగం సీతారామరావు, అప్పీలుదారు తన సోదరుని

ద్వారా లంచం తీసుకొనుటకు ప్రయత్నిస్తున్నందున కేసును వేరే కోర్టుకు బదిలీ చేయాలని మద్రాసు హైకోర్టులో ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు , మరియు ఈ దరఖాస్తుపై హైకోర్టు అదే తేదీన తీర్పును వెలువరించ కుండా నిలిపుదల చేస్తూ ఉత్తర్వులును జారీ చేసింది. దావాలు చివరికి గుడివాడలోని సబార్డినేట్ జడ్జి కోర్టుకు బదిలీ చేయబడ్డాయి మరియు అప్పీలుదారుని కూడా సెప్టెంబర్ 16, 1950న తూర్పుగోదావరి జిల్లా అమలాపురంలోని సబార్డినేట్ కోర్టుకు బదిలీ చేశారు. ఆ తర్వాత , హైకోర్టు స్టే పిటిషన్లోని అఫిడవిట్లో చేసిన ఆరోపణలపై దర్యాప్తు ప్రారంభించింది మరియు అందుకున్న విచారణలు మరియు నివేదికల ఫలితంగా, ఏప్రిల్ 2, 1953న అప్పీలుదారుని పై ఈ క్రింది అభియోగాలు మోపబడింది:

"మీరు 1950 ఆగస్టులో లేదా ఆ సమయంలో మసులీపట్నం అదనపు సబ్ జడ్జిగా ఉన్నందున , మీ సోదరుడు ఎం.డి. రియాజుద్దీన్ అలియాస్ బాషాతో కలిసి ఓఎస్ నంబర్ 24/49 మరియు 95/46 మీ కోర్టులో ఉన్న ఫైల్ పై , పార్టీల నుండి లంచం పొందే ఉద్దేశ్యంతో కుట్ర పన్నారు , మరియు ఆ కుట్రను అనుసరించి, విజయవాడలో పేర్కొన్న Md. రియాజుద్దీన్ 11-8-1950 మరియు 13-8-1950 మధ్యకాలంలో లింగం సత్య నారాయణరావు మరియు అతని కొడుకు లింగం సీతారామరావు నుండి లంచం పొందడానికి ప్రయత్నించారు. (పై రెండు దావాలలో 5వ ప్రతివాది).

ఇందుములముగా, మీరు ఈ ప్రక్రియకు సంబంధించి వివరాలు అందుకున్న నాటి నుండి 15 రోజులలోపు (i) మీ యొక్క వ్రాతపూర్వక వివరణ మరియు పై అభియోగానికి సంబంధించి మీపై క్రమశిక్షణా చర్యలు ఎందుకు తీసుకోకూడదో కారణాన్ని చూపవలసి ఉంటుంది మరియు

(ii) మీరు మౌఖిక విచారణ జరపాలని అనుకుంటున్నారా లేదా వ్యక్తిగతంగా మాత్రమే
వినాలనుకుంటున్నారో తెలియచేయండి "

అప్పీలుదారు జూన్ 22, 1953న అభియోగానికి సమాధానంగా తన వ్రాతపూర్వక వివరణను దాఖలు
చేశారు.

ఈలోగా, అప్పీలుదారుడు అమలాపురం సబ్-కోర్టులో తన అధికారిక విధుల నిర్వహణలో తీవ్రమైన
అవకతవకలకు పాల్పడ్డారని, తీర్పులు ఇవ్వడంలో జాప్యం చేశారని, దావాలు మరియు అప్పీళ్లపై
అసమంజసమైన సమయం తీసుకొన్నారని, అతను జిల్లా కోర్ట్ కు తప్పుగా వెనుకకు పంపారని
మరియు అతని తప్పులను కప్పి వుచ్చుటకు అతను వెనుకకు పంపే రికార్డులను తదనుగుణంగా ఉండేలా
కోర్టు రికార్డులను మార్చారని హైకోర్టు వారికి ఫిర్యాదులు అందినవి. జనవరి 15, 1953న ఈ
అక్రమాలకు సంబంధించి అభియోగాలు రూపొందించబడ్డాయి మరియు అదే విషయానికి
సంబంధించిన తదుపరి అభియోగాలు మే 6, 1953న రూపొందించబడ్డాయి, వీటన్నింటికీ అతను జూన్
22, 1953న తన వివరణను దాఖలు చేశారు.

ఈ ఆరోపణలపై విచారణకు మద్రాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తులలో ఒకరైన బాలకృష్ణ అయ్యర్, జె. ని
నియమించారు., మరియు అప్పీలుదారుతో సహా అనేకమంది సాక్షులను విచారించి విస్తృతమైన
విచారణను జరిపి, అక్టోబర్ 20, 1953న నివేదికను పంపారు. అవినీతి అభియోగం బయటపడిందని
మరియు అతను ఈ క్రింది విధంగా ముగించారు:

"కనుక , ఆ అభియోగం రుజువైనట్లు నేను కనుగొన్నాను. మిస్టర్ ఘోస్కు ఎలాంటి శిక్ష విధించాలో , ఆ విషయంలో అతను విన్న తర్వాత మాత్రమే నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు , కానీ, ఈ దశలో, అతనిని సర్వీస్ నుండి తొలగించాలనే అభిప్రాయానికి మొగ్గు చూపుతున్నాను ."

అవకతవకలకు సంబంధించిన ఆరోపణలను ప్రస్తావిస్తూ , బాలకృష్ణ అయ్యర్ జె. నవంబర్ 10, 1953న తన నివేదికను సమర్పించారు , అందులో కూడా అభియోగాలన్నీ గణనీయంగా స్థాపించబడిందని అతను కనుగొన్నాడు మరియు అతను ఈ క్రింది విధంగా ముగించారు :

" ఈ ఫలితాలతో , మిస్టర్ ఘోస్ ఇప్పటికే సూచించిన మేరకు రూపొందించిన అభియోగాలలో దోషి అని నేను కనుగొన్నాను.

మిస్టర్ ఘోస్పై ఉన్న మరో అభియోగానికి సంబంధించి , నేను విచారించగా, అతన్ని సర్వీస్ నుండి తొలగించాలనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశాను. ఆ దృష్ట్యా ఈ ఆరోపణలకు సంబంధించి శిక్షల కోసం తదుపరి సిఫార్సు అవసరం లేదు. అయితే, కొన్ని పరిశీలనలు క్రమం తప్పకపోవచ్చు. తీర్పులను ఆలస్యం చేసే న్యాయాధికారి , ప్రత్యేక లేదా పొడిగించే పరిస్థితులు లేనప్పుడు , తన స్వంత అసమర్థతకు సంబంధించిన రుజువును అందజేస్తారు. కానీ క్రమపద్ధతిలో తప్పుడు రిటర్న్లను పంపే న్యాయాధికారి నైతిక గందరగోళానికి పాల్పడ్డాడు. అదనంగా, అతను తన కార్యాలయంలోని సభ్యులను తప్పుగా నమోదు చేయమని ఆదేశిస్తే-కోర్టు రికార్డులలో అతను మరింత నిందారోపణతో కూడిన ప్రవర్తనకు దోషి అవుతారు. అలాంటి వ్యక్తులను సేవలో కొనసాగించాలని కోరుకోరు."

జనవరి 25, 1954న జరిగిన మద్రాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తుల సమావేశంలో ఈ నివేదికలను పరిశీలించారు మరియు వారు "ఆ అధికారికి సరైన శిక్ష విధించాలని నిర్ణయించారు. రెండు గణనలు (1)

లంచం తీసుకున్న మొదటి అభియోగానికి , సర్వీస్ నుండి తొలగించడం మరియు (2) రెండవ అభియోగానికి సంబంధించిన అపరాధాలకు గాను, తీర్పులను ఆలస్యం చేయడం, మొదలగునవి, సర్వీస్ నుండి పూర్తిగా తొలగించడం. ” తర్వాత వారు జనవరి 28, 1954న ఉత్తర్వులను ఆమోదించారు. , తదుపరి ఉత్తర్వులు వచ్చే వరకు అప్పీలుదారుని సస్పెన్షన్ లో ఉంచారు మరియు అదే విషయమును జనవరి 30, 1954వ తేదిన అతనికి తెలియజేయబడినది.

ఏప్రిల్ 28, 1954న, అప్పీలుదారు రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 226 క్రింద మద్రాసు హైకోర్టులో జనవరి 28, 1954 నాటి సస్పెన్షన్ ఉత్తర్వుల రద్దును కోరుతూ రిట్ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు. క్రింది కారణాలను చూపుతూ , మొదటగా, ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణా చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు, 1953, ప్రకారం, అక్టోబరు 22, 1953న ఆంధ్ర ప్రభుత్వం చే ప్రచురించబడి , ఇది అక్టోబరు 1, 1953 నుండి అమలులోకి వస్తుంది , నెలవారీ జీతం రూ. 150 మరియు అంతకంటే ఎక్కువ ఉన్న ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల ప్రవర్తనపై విచారణ ట్రిబ్యూనల్ ద్వారా మాత్రమే నిర్వహించబడుతుంది , దీనిని ప్రభుత్వం సూచించవచ్చు, మరియు అందువలన , అక్టోబర్ 1, 1953 తర్వాత మద్రాస్ హైకోర్టు యొక్క విచారణ జనవరి 28, 1954 నాటి సస్పెన్షన్ ఉత్తర్వులు అధికార పరిధి లేకుండా ముగించింది , మరియు రెండవది, ఉత్తర్వులలోని ప్రశ్న రాజ్యాంగంలోని అధికారణ 311 కు విరుద్ధంగా ఉన్నందున చెల్లుబాటు కాదు. 1953 అక్టోబరు 1న ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఉనికిలోకి వచ్చినది , అయితే 1954 జూలై వరకు ఆంధ్ర రాష్ట్రంపై మద్రాసు హైకోర్టు అధికార పరిధిని కలిగి ఉందని , దాని కోసం ప్రత్యేక హైకోర్టు ఏర్పాటు చేయబడిందని పేర్కొనాలి. మద్రాసు హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న రిట్ పిటిషన్ ఆ తర్వాత ఆంధ్రా హైకోర్టుకు బదిలీ చేయబడింది.

విచారణలో, అప్పీలుదారు ఒత్తిడి చేసినట్లుగా కనిపించే ఏకైక వాదన ఏమిటంటే , ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణ చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు , 1953, అక్టోబర్ 1, 1953 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది, కేవలం ట్రిబ్యూనల్ మాత్రమే ఆరోపణలపై విచారించగల నియమాలు 4(1) (a)లో అందించబడినది మరియు మద్రాసు హైకోర్టులో తదుపరి విచారణలకు అధికార పరిధి లేదు. ఈ వాదనను తిరస్కరిస్తూ, గౌరవ న్యాయమూర్తులు, ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలు యొక్క నియమం 4 మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలు యొక్క సంబంధిత నియమం , 1948 నుండి కొన్ని అంశాలలో భిన్నంగా ఉన్నప్పటికీ, రెండింటి మధ్య బేధం అశాస్త్రీయమైన స్వభావన్నీ కలిగి ఉన్నాయి మరియు నైపుణ్యం లేకుండా రూపొందించిన నియమాలు మద్రాస్ నియమాలలో మార్పు తీసుకురావాలనే ఉద్దేశపూర్వక ఉద్దేశ్యం అమలు చేయడం అంటే ముసాయిదాను రూపొందించడం.

వారి ప్రశ్నలోని నిబంధన హైకోర్టు అధికార పరిధిని ప్రభావితం చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఉంటే , సబార్డినేట్ జ్యుడిషియల్ అధికారి ప్రవర్తనపై విచారణ జరపాలని , ఇది రాజ్యాంగంలోని అధికారణ 227 మరియు 235 విరుద్ధంగా ఉంటుంది, ఇది హైకోర్టు యొక్క పరిధిలోను నియంత్రణను మరియు రాష్ట్రంలోని అన్ని కోర్టుల పర్యవేక్షణ అధికారంను కలిగి ఉంటుంది. ఫలితంగా , వారు దరఖాస్తును కొట్టివేశారు. ఈ విషయం ఇప్పుడు ఈ కోర్టు ముందుకు, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 136 ప్రకారం అప్పీలు వచ్చింది.

మా ముందు , అప్పీలుదారు అధికారణ 226, కింద తన దరఖాస్తులో అతను లేవనెత్తిన రెండు కారణాలను తెలియ చేశారు. అక్టోబర్ 1, 1953 నుండి అమల్లోకి వచ్చిన ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాల కారణంగా , హైకోర్టు ఈ విషయాన్ని కొనసాగించడానికి అధికార పరిధి కలిగి లేదా అనే ప్రశ్నపై, ముందుగా సంబంధిత నిబంధనలను సూచించడం అవసరం. మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్

(క్రమశిక్షణ చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు , 1948లోని నియమం 4, అప్పీలుదారుపై విచారణ ప్రారంభించినప్పుడు అమలులో ఉన్న నియమం , ఈ క్రింది విధంగా చెబుతుంది :

4." ప్రభుత్వం, నియమం 5 లోని నిబంధనలకు లోబడి, ట్రిబ్యూనల్ నకు సూచించవచ్చు:-

(ఎ) ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు సంబంధించిన కేసులు. నెలవారీ జీతం రూ. 150 మరియు అంతకంటే ఎక్కువగా ఉన్న , అటువంటి ప్రభుత్వ సేవకులు వారి అధికారిక విధుల నిర్వహణలో అవినీతికి సంబంధించిన విషయాలకు సంబంధించి,

(బి) అవినీతి ఆరోపణలపై శాఖాధిపతులు మరియు ఇతర సమర్థ అధికారులచే జారీ చేయబడిన క్రమశిక్షణా ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల నుండి ప్రభుత్వానికి అన్ని విజ్ఞప్తులు, మరియు

(సి) ఏదైనా ఇతర కేసు లేదా తరగతుల కేసులు , ట్రిబ్యూనల్ ద్వారా పరిష్కరించబడాలి అని ప్రభుత్వం పరిగణిస్తే,

అయితే, న్యాయ శాఖలో మరియు సబ్-ఇన్ స్పెక్టర్ స్థాయి మరియు అంతకంటే తక్కువ స్థాయి పోలీసు బలగాలలోని ప్రభుత్వ ఉద్యోగులపై ఉత్పన్నమయ్యే కేసులు ట్రిబ్యూనల్ కు సూచించబడవు. "

అక్టోబర్ 1, 1953 నుండి అమలులోకి వచ్చిన ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ (క్రమశిక్షణా చర్యల ట్రిబ్యూనల్) నియమాలు, 1953లోని సంబంధిత నియమం క్రింది విధంగా ఉంది:

4 (1) "ప్రభుత్వం, నియమం 5 లోని నిబంధనలకు లోబడి , కింది కేసులను ట్రిబ్యూనల్ కు సూచన చేస్తుంది, అవి:-

(ఎ) ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు సంబంధించిన కేసులలో నెలవారీ జీతం రూ. 150 మరియు అంతకంటే ఎక్కువ ఉంటే , అటువంటి ప్రభుత్వ సేవకులు వారి అధికారిక విధుల నిర్వహణలో అవినీతికి సంబంధించిన విషయాలకు సంబంధించి: మరియు

(బి) అవినీతి ఆరోపణలపై జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ప్రభుత్వానికి అన్ని అప్పీళ్లు లేదా ధరఖాస్తులు మరియు అటువంటి ఆరోపణలపై జారీ చేసిన అసలు ఉత్తర్వులను సవరించాలని ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన అన్ని క్రమశిక్షణా కేసులు:

ట్రీబ్యునల్‌ను సంప్రదించవలసిన అవసరం లేదని తెలపబడినది.

(i) ఏ సందర్భంలోనైనా , ట్రీబ్యునల్ ఏదైనా మునుపటి దశలో , ఆమోదించవలసిన ఉత్తర్వులకు సంబంధించి సలహా ఇచ్చినప్పుడు మరియు నిర్ణయం కోసం తాజా ప్రశ్న తలెత్తదు , లేదా ,

(ii) అటువంటి అప్పీలు లేదా ధరఖాస్తును తిరస్కరిస్తూ ఉత్తర్వులను జారీ చేయాలని ప్రభుత్వం ప్రతిపాదిస్తుంది.

(2) ప్రభుత్వం, నియమం 5 లోని నిబంధనలకు లోబడి , ట్రీబ్యునల్ ద్వారా పరిష్కరించబడాలని వారు భావించే ఏదైనా ఇతర కేసు లేదా తరగతుల కేసులను కూడా సూచించవచ్చు:

అయితే, కింది కేసులను ట్రీబ్యునల్‌కు సూచించకూడదు అవి:-

(i) న్యాయ శాఖలో తలెత్తే కేసులు;

(ii) సబ్-ఇన్స్పెక్టర్ మరియు అంతకంటే తక్కువ ర్యాంక్ ఉన్న పోలీసు బలగాలలోని అధీన ర్యాంకుల్లోని ప్రభుత్వోద్యోగులపై తలెత్తే కేసులు , ఉన్నత స్థాయి అధికారులతో కలిసి వారిపై కేసులు ఉంటే తప్ప.”

అప్పీలుదారు వాదన ఏమిటంటే , మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలలోని , నియమం 4లోని నిబంధన ప్రకారం , ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలలోని నియమం 4 (1) (ఎ) ప్రకారం సబార్డినేట్ న్యాయాధికారులపై విచారణలను ట్రిబ్యూనల్ కు సూచించలేము. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు నెలవారీ జీతం రూ. 150 మరియు అంతకంటే ఎక్కువగా ఉన్న ట్రిబ్యూనల్ కు సూచన చేయడం ప్రభుత్వం పక్షాన ఇది తప్పనిసరి. అప్పీలుదారుని ప్రకారం , ఈ మార్పు ఫలితంగా అటువంటి విచారణ జరిగింది అక్టోబరు 1, 1953 తర్వాత, హైకోర్టు మరియు ఆ తర్వాత జారీ చేసిన అన్ని ఉత్తర్వులు చెల్లనివి మరియు నియమం 4 (1) (ఎ) ప్రకారం తన కేసును ప్రస్తావించే హక్కు అతనికి ఉంది , ట్రిబ్యూనల్ ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది. ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలలోని , నియమం 4లోని ముగింపు నిబంధన ఉప - నిబంధన (1) మరియు (2) రెండింటికి అర్హత కలిగిస్తుందా లేదా కేవలం ఉప-నిబంధన (2) కు మాత్రమేనా అనే విషయంలో మన ముందు కొంత వాదన ఉంది. అదే సమయంలో , ఒక వైపు అప్పీలుదారు యొక్క వాదనలో బలం ఉంది , దాని కూర్పుకు సంబంధించి , నిబంధనలను పరిగణలోకి తీసుకొంటే సరిగ్గా అర్హత కలిగిన ఉప-నిబంధన (2) గా చదవాలి , మేము హైకోర్ట్ యొక్క గౌరవ న్యాయమూర్తులతో ఏకీభవిస్తాము, మొత్తంగా చదివితే, మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలు నిర్దేశించిన విధానం నుండి వైదొలగాలనే ఉద్దేశాన్ని చూపించదు. ఏది ఏమైనప్పటికీ , ఈ అంశం విద్యాపరమైన ఆసక్తికి సంబంధించినది , ఎందుకంటే ప్రశ్నలోని నియమం తరువాత ఏప్రిల్ 11, 1955 నాటి G. O.

No. 938 ద్వారా సవరించబడింది మరియు సవరణ అక్టోబర్ 1, 1953న అమలులోకి వచ్చినట్లు భావించబడుతుందని స్పష్టంగా అందిస్తుంది.

ఆ సవరణ క్రింది విధంగా ఉంది:

"చెప్పబడిన నియమాలలోని నియమం 4లో, ఉప-నిబంధన (2) తర్వాత సంభవించే నిబంధన విస్తరించబడుతుంది మరియు దానికి బదులుగా, క్రింది ఉప-నియమం చొప్పించబడుతుంది, అవి:

(3) ఉప నియమం (1)లో లేక ఉప-నియమం (2) లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ , కింది కేసులు ట్రిబ్యునల్ కు సూచించబడవు, అవి:

(i) న్యాయ శాఖలో తలెత్తే కేసులు; మరియు

(ii) 'సబ్-ఇన్ స్పెక్టర్ స్థాయి మరియు అంతకంటే తక్కువ స్థాయి పోలీసు బలగాలలోని అధీన ర్యాంకులోని ప్రభుత్వోద్యోగులపై ఉత్పన్నమయ్యే కేసులు , ఉన్నత స్థాయి అధికారులతో కలిసి వారిపై కేసులు ఉంటే తప్ప.

"ఈ సవరణ కారణంగా , స్పష్టంగా ముందు కేసుల యందు కూడ అన్వయించబడు గుణాలు కలిగిఉన్నది, అప్పీలుదారు యొక్క దరఖాస్తు స్థాపించబడిన ప్రధాన అభ్యంతరం ఇకపై సమర్థించబడదు. ఈ ముగింపు దృష్ట్యా , ప్రతివాది యొక్క వాదనను పరిగణించడం అనవసరం. ఆంధ్రా సివిల్ సర్వీసెస్ నియమాలలోని, నియమం 4, ఏ సందర్భంలోనూ , గతంలో చెల్లుబాటయ్యే విచారణలకు వర్తించదని ప్రతివాది వాదించారు.

అప్పీలుదారు తరపున తదుపరి వాదిస్తూ , అతన్ని నియమించే అధికారం ప్రాంతీయ గవర్నర్ కు ఉంది, ఆ అధికారం మాత్రమే అతనిని తొలగించగలదు లేదా సేవ నుండి తీసివేయగలదు మరియు జనవరి 28, 1954న హైకోర్టు చేసిన సస్పెన్షన్ ఉత్తర్వులు రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 311కి విరుద్ధంగా ఉంది మరియు పర్యవసానంగా అప్రమాణికమైనది. ఈ వివాదం హైకోర్టులో నొక్కిచెప్పినట్లు కనిపించడం లేదు , అంతేకాక, అందులో వాస్తవం లేదు. అప్పీలుదారునిపై వచ్చిన అభియోగాల విచారణపై బాలకృష్ణ అయ్యర్ జె. తన నివేదికను పంపి , తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు , అతనిని సేవ నుండి తొలగించబడాలి లేదా తీసివేయాలి. హైకోర్టు దానిని ఆమోదించి, తదుపరి ఉత్తర్వులు వచ్చే వరకు సస్పెండ్ చేస్తూ జనవరి 28, 1954న ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ఆ నివేదిక తదుపరి చర్యల కోసం ప్రభుత్వానికి పంపబడింది మరియు వాస్తవానికి , అప్పీలుదారుని ఎందుకు తొలగించకూడదో లేదా ఎందుకు తీసివేయకూడదో కారణం చూపుమని ఆంధ్ర ప్రభుత్వం అప్పీలుదారునికి నోటీసు జారీ చేసింది. అందువలన, అప్పీలుదారునిపై చర్య తీసుకోవాలనే ప్రతిపాదనకు [అధికరణ 311](#), [తగిన అధికారం ఇస్తుంది](#) . మరియు ఈ విషయంలో అంతిమ ఉత్తర్వులను జారీ చేయి అధికారం ఇదే. జనవరి 28, 1954న హైకోర్టు ఆమోదించిన ఉత్తర్వులు , ప్రభుత్వం ద్వారా సస్పెన్షన్ పెండింగ్ లో ఉన్న తుది ఉత్తర్వులలో ఒకటి, మరియు అలాంటి ఉత్తర్వులలో రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 311 క్రింద తొలగింపు లేదా సేవ నుండి తీసివేయడము కాదు . ప్రభుత్వ తుది ఉత్తర్వులు వెలువడే వరకు న్యాయాధికారిని సస్పెండ్ చేసేందుకు నిబంధనల ప్రకారం హైకోర్టుకు ఎలాంటి అధికారం లేదని కూడా వాదించారు. కానీ మద్రాస్ సివిల్ సర్వీసెస్ (వర్గీకరణ , నియంత్రణ మరియు అప్పీల్) నియమాలలోని , నియమం 13 ప్రకారం, మద్రాస్ లోని హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ , తీవ్రమైన ఆరోపణలపై విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్నప్పుడు, నియమం 17(ఇ) కింద రాష్ట్ర న్యాయసేవా సభ్యుల సస్పెన్షన్ ను విధించే అధికారిని ఏర్పాటు

చేసింది. ఉత్తర్వులలోని ప్రశ్న, ఈనియామం క్రింద వర్తిస్తుంది మరియు ఖచ్చితంగా అధికారంకు లోబడి ఉన్నది.

న్యాయాధికారి ప్రవర్తనపై హైకోర్టు ప్రాథమిక విచారణ జరిపినా , చివరకు ఆ విషయాన్ని తేల్చే అధికారం దానికి లేదని , బాలకృష్ణ అయ్యర్ జె ., ఇచ్చిన నిర్ధారణలను కొనసాగించరాదని అప్పీలుదారు కోసం చివరగా వాదించారు. అప్పీలుదారునికు వ్యతిరేకంగా ప్రశ్నను ముగించడం మరియు ప్రభుత్వం తాజా విచారణను నిర్వహించి , అభియోగాలు సక్రమంగా స్థాపించబడ్డాయో లేదో స్వయంగా నిర్ణయించుకోవాలి. పిటిషన్లో కానీ లేదా హైకోర్టులో గాని అటువంటి ప్రశ్న లేవనెత్తలేదు మరియు మేము దానిని స్వీకరించడానికి నిరాకరించాము.

ఫలితంగా, అప్పీల్ ఖర్చులతో కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.